

HỌC ĐIỀU THỨ NHẤT của Tứ Đại Điều Quy

Huỳnh Thị Hồng Cúc

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài

Tứ Đại Điều Quy là bốn điều quy định về cách ăn ở, đối xử, tư cách đạo hạnh của người tín đồ trong Đại Đạo.

Tứ Đại Điều Quy là khuôn vàng thước ngọc cho hàng tín hữu thực hiện để trau giồi tâm chí, phẩm hạnh, tự rèn luyện mình trở thành hiền nhân thánh thiện. Hơn nữa Tứ Đại Điều Quy cũng là cẩm nang thư cho những tín đồ có công hạnh được nhận lãnh chức việc, được thọ phong chức sắc, cần bồi bổ đức độ để lãnh đạo nhơn sanh, điều hành guồng máy hành chánh đạo, hoằng pháp độ nhơn hầu xứng đáng là người sứ mạng giữ gìn và phổ truyền chơn đạo khắp cả chúng sanh.

Trong phạm vi bài viết này, chỉ xin tìm hiểu Điều quy thứ nhất: *“Phải tuân lời dạy của Bề trên, chẳng hổ chịu cho bực thấp hơn điều độ. Lấy lễ hòa người, lỡ làm lỗi phải ăn năn chịu thiệt.”*

Nội dung Điều quy này gồm có hai phần.

1. Phần thứ nhất: Phải tuân lời dạy của Bề trên, chẳng hổ chịu cho bực thấp hơn điều độ.

• **Phải tuân lời dạy của Bề trên**

Ai là Bề trên? Có Bề trên vô vi và hữu hình. Bề trên vô vi là Đức Thượng Đế và các Đấng Thiêng Liêng, là chư Phật, Tiên, Thánh, Thần. Bề trên hữu hình là Hội Thánh và các bậc Chức sắc hay Chức việc hướng đạo nhơn sanh.

- Bề trên vô vi: Chúng ta nhập môn vào Đại Đạo vì đã có lòng tin vào Đấng quyền năng tạo hóa muôn loài, sự hiện hữu của các Đấng Thiêng Liêng trong thế giới vô hình, tất nhiên phải tâm niệm rằng tuyệt đối làm theo lời dạy của Đức Chí Tôn và các Đấng, thể hiện qua Pháp Chánh Truyền, Tân Luật, Thánh ngôn, Thánh giáo; lấy tôn chỉ của Đạo làm ngọn đuốc soi đường, làm mực thước đo lường chơn giả, thực hiện đúng Công bình, Bác ái, Từ bi. Có như vậy chúng ta mới thật sự tiếp nhận ân điển từ các Đấng làm nguồn an ủi, tạo lập bình an tinh thần và cởi bỏ lần những nghiệp chướng bao đời tích tụ. Tuân theo Bề Trên cũng có nghĩa là tuân theo đạo Trời: “Thuận Thiên giả tồn, nghịch Thiên giả vong”. Chúng ta thuận theo đạo Trời, luôn sống và làm việc lương thiện thì cái Thiên tánh sẽ được nuôi giữ trường tồn, bằng nghịch lại Trời tức là chạy theo nhơn dục, mà làm những việc vô đạo, bất nhân thì cái “thiên mạng chi vị tánh” lần hồi sẽ bị tiêu vong.

- Bề trên hữu hình: Hội thánh và các cấp hướng đạo gồm những vị đại diện cho nhơn sanh, được Ông Trên chọn lựa giao trách nhiệm giữ gìn chơn truyền đạo lý, dìu dắt nhơn sanh, nhứt thiết việc chi trong Đạo đều được nghị bàn kỹ lưỡng, thống nhất ý chí mới ban hành, ấy là chơn lý. Chúng ta phải tuân theo sự chỉ bảo phù hợp tinh thần vì Đạo, vì nhơn sanh, đúng theo đạo lý của những bậc chức sắc hướng đạo, không vì tự ái, ngã mạn mà có thái độ, hành động phản kháng ương

ngạnh, rồi kết thành bè phái đối lập thù hằn nhau, làm mất hòa khí thương yêu.

Đức Chí Tôn có dạy:

“Thầy nhứt định chính mình Thầy đến độ rồi các con, chẳng chịu giao chánh giáo cho tay phàm nữu, nhưng mà buộc phải lập Thánh Thể, có lớn có nhỏ đặng để thế cho các con dìu dắt lẫn nhau, anh trước em sau mà đến nơi Bồng Đảo.”

• **Chẳng hổ chịu cho bực thấp hơn điều độ**

– Chẳng hổ thẹn là không xấu hổ, tự ái hay sĩ diện khi được người nhỏ hơn chỉ lỗi.

– Điều độ là chỉnh sửa cho đúng.

– Bực thấp hơn điều độ là người dưới, nhỏ hơn mình góp ý chỉnh sửa sự thiếu sót của mình.

Câu này có ý nói: Thành công lớn nhất của cấp trên là không vì hổ thẹn mà khước từ sự góp ý sửa sai của cấp dưới đối với mình, mà hãy xem đó là một sự ưu ái xuất phát từ tình thương muốn xây dựng, hoàn thiện cho nhau, để cùng nhau tiến bộ trên đường tu học.

Đức Thích Ca có dạy: *“Hãy coi kẻ chỉ lỗi cho ta như kẻ cho ta kho vàng.”*

Dù ở hàng lãnh đạo, nhưng bởi còn mang xác phàm nên khuyết điểm, sai lầm ắt không tránh khỏi, nên phải biết phục thiện lắng nghe, tiếp nhận sự góp ý điều độ của tín đồ, nhơn sanh mới mong làm tròn Thiên mạng.

Đức Chí Tôn hằng dạy: *“Nhơn sanh là những điểm chơn linh của Thầy phân phối, cho nên ý của nhơn sanh là của Thầy.”*

Bởi thế người trên phải thật lòng, thật dạ tin tưởng nhơn

sanh, đi theo nguyện vọng chánh đáng của chúng sanh, thì mới tìm được chơn lý của Thầy, mới trau tria đầy đủ đức hạnh, mới xứng đáng là người thay mặt cho nhơn sanh và là con tin của Thầy.

2. Phần thứ hai: Lấy lễ hòa người, lỡ lầm lỗi phải ăn năn chịu thiệt.

• **Lấy lễ hòa người:** Lễ là cách thức đối đãi giữa người với người trong mọi mối quan hệ để tạo nên trật tự, hài hòa trong xã hội.

– Có tích sử kể về việc “lấy lễ hòa người” của cụ Phan Thanh Giản ngày xưa như sau:

Cụ Phan Thanh Giản có một người bạn thân, quen biết từ thời đi học. Bạn cụ học giỏi mà nhà nghèo, không thi cử, chỉ lấy ruộng nương làm kế sinh nhai. Khi đi kinh lý đất Nam Kỳ, có dịp cụ ghé thăm người bạn cũ. Khi gần đến nhà bạn, Cụ Phan cho quân lính dừng xe lại từ xa, thay áo mào cân đai bằng y phục thường dân rồi đi bộ vào căn nhà lá lụp xụp của bạn.

Khi cụ tới nhà, ông bạn đi làm ngoài đồng, không hay cụ đến, đến khi về nhà hai người gặp nhau mừng rỡ. Ông bạn lật đật dọn cơm, trên mâm chỉ có một đĩa rau luộc và một đĩa mắm kho. Cụ cùng bạn ngồi ăn ngon lành, vui vẻ như khi còn áo vải.

– Việc này nói lên chữ lễ trong tình bằng hữu, không phân biệt giai cấp hèn sang, không vì quyền cao chức trọng mà có thái độ, lời nói cao ngạo, hống hách, đó là “lấy lễ hòa người”. Vậy:

*“Lễ là cái phương châm tiếp xử
Cho thế gian vinh dự sống đời
Giữa người hội diện chiều mời*

*Tôn ti phải cách sáng ngời như phong.*¹

• **Lỡ lầm lỗi phải ăn năn chịu thiệt**

– Là người còn đang mang xác phàm ô trược thì làm sao không có lúc phạm phải lỗi lầm! Nhưng khi lỡ lầm lỗi thì phải biết nhìn nhận lỗi mình để ăn năn, cải sửa, tự hứa với lòng mình là không tái phạm.

Ở đời không ai trọn lành, cũng không ai trọn dữ, khi đã lỡ lầm lỗi, thì phải phục thiện sửa sai. Có được vậy mới tiến bộ trên bước đường tu tập. Đức Khổng Tử có nói: *“Có lỗi mà không sửa đó mới thật là lỗi.”*

– Phần đông theo thói thường tâm lý con người khi phạm một điều sai trái, không dám đối mặt với trách nhiệm, tự lừa dối mình bằng cách viện cớ này cớ nọ để biện minh cho lỗi lầm đã gây ra.

Đối với người tu, nhất là hàng Hướng Đạo thì sự can đảm thẳng thắn nhìn nhận sai lầm của bản thân để sửa chữa là một đức tánh cần thiết trên đường luyện kỹ, hoàn thiện thân tâm như lời Kinh Sám Hối:

“Người ở thế mấy ai khỏi lỗi

Biết lạc làm sám hối tội căn.”

Sự ăn năn phục thiện sẽ nhận được sự cảm thông tha thứ và thương mến của Nhơn sanh, làm đẹp lòng các Đấng vì bản thân mình đã thể hiện được sự tu tiến.

– Đức Chí Tôn dạy:

“Mỗi ngày phải xét qua mọi việc

Mỗi đêm thì cần biết việc làm

1. Kinh Tam Thừa Chơn Giáo, bài “Bát Bửu”.

*Kiểm điểm tư tưởng tròn kham
Việc làm lời nói lo toan đủ đầy
Đừng vọng tưởng tà tây tội lỗi
Cứ một lòng sám hối ăn năn
Đừng cho vấp phạm lỗi lầm
Mới là trong sạch cao thâm đạo Thầy
Muốn được vậy hằng ngày tin tưởng
Giữ quy điều liệu lượng hành xong
Ngũ giới luật đạo nắm lòng
Hiểu thông hành đúng, nên công khó gì.”²*

Tóm lại, điều quy là hàng rào gìn giữ phẩm chất đạo hạnh của người tín đồ Cao Đài, nhứt là hàng hướng đạo, là vòng kim cô chế ngự sự phóng túng dễ dãi của phàm tâm trên bước đường tu tập Tam công của người tín đồ Đại Đạo từ hạ thừa đến thượng thừa, xây dựng được nền tảng tâm đức, làm tiền đề thông suốt guồng máy phổ độ nhơn sanh, xiển dương chánh pháp, thực hành sứ mạng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

– Giữ tròn Tứ đại điều quy chính là sự mở đường mạnh tiến trên đường tu tập theo lời dạy của Đức Lý Giáo Tông:

*“Một là học tập hy sinh
Thành tài thi đậu giữ gìn bản căn
Không cho ai phạm luật ban
Không cho ai phạm những đàng bất minh
Hai là mình sửa lấy mình
Trường trai lãnh đạo nhơn sanh tam thừa
Đề ra chỉ dẫn sớm trưa*

2. Thánh Huấn Hiệp Tuyển, quyển 1, bài 95: “Toa thuốc trường sanh”.

*Thuyền kiều rước khách cứu thừa phẩm non
Ba là hành đạo chánh chơn
Không phạm điều cấm chẳng hờn chúng sanh
Thương nhau như thể em anh
Thương nhau truyền đạo chỉ rành mỗi phương
Bốn là đừng nhiễm tứ tường
Ngũ giới, Đền Bát, chủ trương hiểu rành
Tam Quy khá nhớ thi hành
Cũng không phạm cả đàn anh chị người
Năm là hành đạo vui tươi
Tứ thời tịnh dưỡng tìm người giúp công.
Vây thời mới tánh đại đồng,
Biết thương nhân loại, biết mong Đạo thành.”³*

3. Thánh Huấn Hiệp Tuyển, quyển 1, bài 49: “Năm điều hy sinh căn bản”.

THÁNH GIÁO

Rượu phạm tục hóa thành tiên tửu,
Quả hồng trần hội đủ khí âm dương,
Nước thánh trong đã sẵn chất thanh lương,
Ban cho trẻ trên đường tu tiến đức.
Con hãy nhớ đạo lý thường nhứt nhứt,
Tình thương là phương thức tạo nhân hòa,
Có nhân hòa thiên hạ âu ca,
Thuận lẽ Đạo, Trời Già đâu có phụ.
*Đức Chí Tôn, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý
01-01 Bính Thìn (30-01-1976).*